

PERSBERICHT

4 mei 2017

Verslag aan het federale parlement: Actieplan voor de strijd tegen de sociale fraude en sociale dumping

In zijn verslag aan het federale parlement onderzoekt het Rekenhof de kwaliteit van het Actieplan voor de strijd tegen de sociale fraude en sociale dumping. Via dat plan probeert de regering de sociale fraude en sociale dumping te bestrijden en de werking van de inspectiediensten te coördineren. Het Rekenhof concludeert dat de opmaak en de opvolging van het actieplan gebreken vertonen; de inhoud is onduidelijk, het actieplan is onvoldoende onderbouwd, het bevat weinig concrete doelstellingen en acties, de opvolging ervan levert onvolledige informatie op en de informatieverstrekking aan het parlement over het plan is niet transparant.

Sociale fraude en sociale dumping leiden tot oneerlijke concurrentie, doen de overheid inkomsten mislopen en zorgen vaak voor slechte arbeidsomstandigheden. Via het actieplan van de staatssecretaris voor de Bestrijding van de sociale fraude probeert de regering de sociale fraude en sociale dumping te bestrijden en de werking van de diverse inspectiediensten te coördineren. Het Rekenhof onderzocht de kwaliteit van de opmaak en de opvolging van dit actieplan.

Het Rekenhof stelt vast dat opeenvolgende wijzigingen in reikwijdte, concept en inhoud van het actieplan de transparantie van de strijd tegen de sociale fraude belemmeren. Zo is het onduidelijk welke acties in het actieplan worden opgenomen en bevat het veel overlappende acties en acties die er niet in thuis horen. Ook de vele sectorspecifieke plannen en overeenkomsten met economische sectoren bemoeilijken de opvolging en het inzicht in de globale resultaten van de strijd tegen sociale fraude en sociale dumping. Praktische toepassingsproblemen leiden ertoe dat de opmaak en de inhoud van het actieplan niet in overeenstemming zijn met de regelgeving.

De wet bepaalt dat de controles van de arrondissementscellen uniform moeten worden toegepast. Het begrip uniformiteit is niet concreet ingevuld en er zijn aanwijzingen dat de huidige interpretatie van deze wetsbepaling niet spoort met de beleidskeuze om prioritair te controleren op zware fraude.

De keuze van te bestrijden fraudefenomenen, van de sectoren en van de onderliggende acties in het actieplan is amper onderbouwd. Door de veelheid aan inspectiediensten en de uiteenlopende regelgevingen die zij handhaven, is de kennis over fraudefenomenen en de bijbehorende maatregelen verspreid.

Aan de prioritaire fraudefenomenen in het actieplan worden geen doelstellingen en indicatoren gekoppeld waaruit blijkt welke concrete resultaten de regering wil bereiken. Ook de actiepunten zijn soms weinig uitgewerkt en het is onduidelijk wat tegen wanneer van wie wordt verwacht.

De strijd tegen de sociale fraude wordt in de praktijk vooral gevoerd binnen een budgettair kader, waarbij soms onrealistische verwachtingen worden gesteld en de resultaten niet objectief kunnen worden opgevolgd. Doordat de planning niet is afgestemd op de begrotingscyclus leveren nieuwe acties vaak minder inkomsten op dan voorzien.

Hoeveel middelen voor de uitvoering van het actieplan nodig zijn, is niet bekend. De totale personeelsmiddelen werden wel op peil gehouden, maar de hoge gemiddelde leeftijd van het inspectiekorps vereist in de komende jaren belangrijke aanwervingen en maatregelen om de ervaring niet verloren te laten gaan. De SIOD beschikt momenteel over te weinig middelen om zijn taken behoorlijk uit te voeren.

Het Rekenhof stelt vast dat de diensten de acties van het actieplan niet afzonderlijk opvolgen. Daardoor is het moeilijk afdoende informatie te verzamelen over de resultaten en de kosten van dit plan. De financiële rapportering geeft slechts een aanwijzing van de opbrengsten van de strijd tegen de sociale fraude in zijn geheel. Het beleid kan daardoor niet goed worden geëvalueerd, zelfs niet als de SIOD daarvoor voldoende personeel zou hebben.

Het Rekenhof stelt ten slotte vast dat het parlement onvoldoende verantwoording ontvangt over zowel het beleid en de specifieke acties van de regering tegen de sociale fraude en sociale dumping als over de resultaten hiervan. De gepubliceerde informatie over de uitvoering van het actieplan is beperkt.

Het Rekenhof formuleerde aanbevelingen voor de staatssecretaris en de SIOD om de gebreken te verhelpen. De staatssecretaris en de SIOD sluiten zich grotendeels aan bij de conclusies en aanbevelingen van het Rekenhof en ze verwijzen naar de hervorming van de sociale inspectiediensten en de SIOD die de ministerraad op 10 november 2016 goedkeurde.

Informatie voor de pers

Het Rekenhof controleert de openbare financiën van de federale Staat, de gemeenschappen, de gewesten en de provincies. Het draagt bij tot de verbetering van het overheidsbeheer door nuttige en betrouwbare informatie die voortvloeit uit een tegensprekelijk onderzoek, toe te zenden aan de parlementaire vergaderingen, aan de beheerders en aan de gecontroleerde diensten. Als collaterale instelling van het parlement werkt het Rekenhof onafhankelijk ten opzichte van de overheden die het controleert.

Het verslag *Actieplan voor de strijd tegen de sociale fraude en sociale dumping* werd aan het federale parlement bezorgd. Het is samen met de samenvatting en dit persbericht terug te vinden op de website van het Rekenhof (www.rekenhof.be).